11 de novembre: Sant Martí de Tours, bisbe

Text de l'Evangeli (*Mt* 25,31-40): En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «(...) Els justos li respondran: 'Senyor, ¿quan et vam veure afamat, i et donàrem menjar; o que tenies set, i et donàrem beure? ¿Quan et vam veure foraster, i et vam acollir; o que anaves despullat, i et vam vestir? ¿Quan et vam veure malalt o a la presó, i vinguérem a veure't?'. El rei els respondrà: 'Us ho asseguro: tot allò que fèieu a un d'aquests germans meus més petits, a mi m'ho fèieu'».

Sant Martí de Tours, bisbe (316-397)

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)
(Città del Vaticano, Vatica)

Avui, l'Església recorda sant Martí de Tours. Nascut de pares pagans a Panònia (actualment Hongria), fou orientat pel seu pare cap a la carrera militar. Encara adolescent, sant Martí conegué el cristianisme i, superant moltes dificultats, s'inscriví entre els catecúmens per tal de preparar-se al baptisme. Rebé el sagrament al voltant dels 20 anys, però hagué de romandre encara molt de temps en l'exèrcit, on donà testimoni del seu nou estil de vida.

Finalitzat el servei militar, anà a Poitiers (França), junt al sant bisbe Hilari, que l'ordenà diaca i prevere. Elegí la vida monàstica i fundà, amb alguns deixebles, el monestir més antic conegut d'Europa, a Ligugé. Uns deu anys després, els cristians de Tours, que s'havien quedat sense pastor, l'aclamaren com el seu bisbe. Des de les hores, sant Martí es dedicà amb ardent zel a l'evangelització de les zones rurals i a la formació del clergat.

—Sant Martí és famós sobretot per un acte de caritat fraterna. Essent encara un jove soldat, trobà en el seu camí un pobre tremolós i mig mort de fred. Prengué aleshores la seva capa i, tallant-la en dos amb l'espasa, li donà la meitat a aquell home. Durant la nit se li aparegué en somnis Jesús, somrient, envoltat en aquella mateixa capa.